

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta, Katedra výtvarné výchovy

Posudek oponenta diplomové práce Niny Capouchové,
Učitelství výtvarné výchovy pro ZŠ, SŠ a ZUŠ
Název diplomové práce: Jednotný vizuální styl
Vedoucí práce: PhDr. Martin Raudenský, Ph.D.
Oponent práce : Doc. ak. mal. Ivan Špirk

Po prostudování diplomové práce mohu konstatovat, že inspirovaně vychází ze zadání diplomové práce a všechny důležité aspekty zadání reflektuje. Na více než padesáti stranách textu, v hlavních částech práce analyzuje kolegyně téma jednotného vizuálního stylu od historie po aktuální tendence. V historiích se zabývajících částí je celkem dobře vystihnuta marasmus socialistické produkce typografických materiálů. Na jeden ostrov kvality bylo pozapomenuto - na Bienále grafického designu v Brně (již 24 přehlídek), které nejen našlo v kalendáři mnoha světových grafiků své místo, ale pravidelně jej doprovázela teoretická symposia, na kterých se předvedli exkluzivní autority. Nebyla to událost pro široké obecnstvo, ale typografy držela přehlídka nad vodou i v nejhorsích normalizačních časech.

Kolegyně nicméně věci dobře rozumí. Nejen teoreticky, ale jak ukazuje soubor kvalitních typografických příruček, také autorsky. Všechny tři sešity jsou prostoupeny velkým smyslem pro humor a velkým vhladem do výtvarně komentované problematiky světa dospívajících, kteří chtějí být, či mají být in. Všechny sešity prostupuje velmi jistý typografický výkon. První kritická poznámka. Není zcela jasně vysvětleno, proč jsou všechny sešity výtvarně identické. Obecně jsou témata nahlížena se smyslem pro rozdíly, ale dramaturgicky je struktura i forma vlastně u všech odlišných tématech stejná. Tři odlišné identity v jednom kabátě... Pokud by měl projekt pokračování (jde přeci jen o malou sondu do složitě rozrůzněných stylových skupin), pak by jej tato stejnost zahubila v zacykleném schématu.

Východiska didaktické části těží z kvalitní znalosti problematiky, ale jak poměrně dramaticky ukázala jediná odučená lekce (kresebná stylizace zvířete), bez dostatečného porozumění kontextům, které přináší přetavení látky do reálné struktury ve výuce. Mohl bych na těchto místech horovat pro větší otevřenost vazeb mezi skutečnou typografií jednotného vizuálního stylu a jeho aplikací pro děti ve škole, ale na štěstí pro mne, je autorčino vlastní bilanční hodnocení odučené lekce velmi reálné, pravdivé a citlivé. Jen závěry z něj v ostatních hypotetických lekcích chybí (vznikly dříve?) a koledují si o stejné, nebo větší maléry, než byl zmiňovaný.

Přesto jsem si jist, že práce reprezentuje kvalitní vhlad do problematiky a přináší nové pohledy na svět designu ve výtvarné výchově.

- 1) Které autority mezi účastníky BB a jeho symposií vás nejvíce oslovují? Která další slavná přehlídka se v bývalém RVHP koná a jakou tradici představuje?
- 2) Vyberte, prosím, libovolnou lekci ze své didaktiky JVS a reflektovaně a obhajitelně ji představte při obhajobě.

Klasifikace: velmi dobře
V Praze 15. 8. 2010